

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Martia, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la „Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octombrie-Decembrie al anului 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se scrie bine, ca să se poată citi.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Septembrie 1885, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedirea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 27 Septembrie 1885.

Trăim între împregiurări de tot critice, și prospecte de îndreptarea lucrului nu avem din nici o parte.

Se lucră cu plan bine chipsuit, se lucră cu plan la ruina bisericei noastre, și astăzi nu este român, care să nu recunoască această stare de lucruri, nu este român, care să nu se întrebe: unde vom ajunge pe calea aceasta cu prigonirile bine-chipsuite ale streinilor.

Sunt oameni în biserica noastră, cari accelerează intenționată ruina bisericei noastre, sunt oameni puși de înșasi biserica noastră la paza tuturor aședemintelor ei, și acești oameni n'au nici o inimă către biserică.

Se lucră deci de oamenii bisericei, ca să ni se poată dice: „Perirea ta din tine Israile.”

Și ca să se poată lucra și mai cu efect, acești oameni ai bisericei, cari la tot cuvântul poartă în gură Sântul nume al Marelui Șaguna, față cu tipografia fondată de Șaguna, pentru ajutorarea vedurilor preotese, au fondat și ei o tipografie, care între altele și-a scris pe steagul său și deviza: isbândă față de actualul cap al bisericei gr.-or. române din Transilvania, fie chiar cu ruina bisericii.

Vorbim pentru credincioșii bisericei noastre și voim să fim bine pricepuți.

Dela înființarea sa diariul ortodocșilor nostri a lucrat cu multă stăruință în direcțiunea croită.

Ținta principală a fost persoana arhiepiscopului nostru, căci se dice în scriptură: „bate-voi păstorul și se vor risipi oile turmei.”

Și au eșit fel de fel de insulte la adresa capului bisericei noastre.

În special dăile mai proaspete le vom releva, aruncând preste cele mai vechi vëlul uitărei.

17 August a. c., ziua onomastică a capului bisericei noastre, a servit de bun indemn pentru atacuri violente.

Se prăpădia adecă biserica, deoarece Părintele vicariu era la băi, și arhiepiscopul fiind timpul frumos, își căuta repaus și el în grădina din strada Schewis.

E grozavă durerea bieților oameni pentru biserică.

Și dacă arhiepiscopul era și el pe la băi în petrecere, biserica de bună seamă sălta în bogată îndestulare.

Toată lumea scie pentru cari motive ni s'au luat ajutorul de stat.

O a spus presa maghiară, că preoțimea noastră e unică națională. Trebuia deci stins acest naționalism prin detragerea ajutorului de stat.

Consilierii nostri bisericesci înse altcum vorbesc. Ajutorul de stat, l-a mănăcat arhiepiscopul nostru, prin indolența sa.

Și cetesce lumea și țeara, și cele scrise sunt considerate ca adevăr lămurit ca aurul, deoarece e spus de oameni, cari au cuvânt în sfatul bisericei noastre.

La anul 1850 s'a ținut sinod în biserica noastră. 40,000 de martiri și-au vârsat sângele lor românesc pentru dinastia Habsburgilor la anul 1848.

Șaguna a fost pus pe lista celor condamnați la furci, și după cum ne spune biografia dânsului, singur Șaguna a fost, care n'a primit grația dela Kossuth.

Revoluția era deci oprimată, și cei ce și-au vârsat scumpul sânge pentru apărarea tronului și restabilirea ordinei, au voia a se întruni în sinod.

S'a schimbat foaia. Biserica noastră este luată la ochiu, strîmtorită și de ți.

În cele din urmă se vorbește, că nu i se permite a se întruni ați în congres.

La 1850 Șaguna dinastic cu români dinastici ține sinod.

La 1885 românii sunt considerați de nepatrioți, în special biserica noastră, și numai ea e grozav de persecutată, și congresul nepermis.

Urmarea logică.

Actualul arhiepiscop ne periclitează biserica, și ne mănăcă congresul, căci românii trebuiesc prigoniti, dice curentul de ați politic, și actualul arhiepiscop tras în tină, dice foștii oameni ai „Telegrafului Român.”

Înțelegem, dacă „Gazeta Transilvaniei” continuă mereu cu murdăriile sale, pentru că ea n'a fost totdeauna dușmănoasă, încât fericitul Șaguna fii silit a o afurisi; dar cum stăm cu ortodocșii nostri?

Este pornită o învârsunată furtună asupra bisericei noastre, și ea e potențată de către unii din fii bisericei.

Credincioșii bisericei noastre se o scie aceasta, și se și-o noteze pentru orientarea lor.

Va veni poate timpul, când cărțile se vor deschide și faptele se vor vedea. Va veni și timpul acesta.

Până atunci se scie toți credincioșii bisericei noastre, cine sunt cei cu tendențe periculoase bisericei.

A răbdat foarte mult, așa ne-a spus arhiepiscopul nostru în sinodul anului acestuia, a răbdat mult și încă va mai răbda.

Este cestiune de conștiință a Escelenției Sale, cât va mai răbda.

Noi constatăm, că oamenii nostri voiesc să ne împingă biserica spre ruină, și aceasta o constatăm pentru orientarea credincioșilor nostri.

În ședința sa din 6 Octombrie a. c., congresul sârbesc a adus câte-va concluse foarte importante, cari credem că merită a fi reproduse la acest loc.

Era la ordinea zilei discuțiunea asupra regulamentului pentru alegerea de patriarh.

La propunerea deputatului Conjovici congresul a primit, ca să se stipuleze în regulament, că patriarhul ales să depună afară de jurământul de fidelitate, și jurământul înaintea congresului, că va susține și apăra autonomia bisericei.

Congresul a primit cu 26 contra 22 voturi propunerea deputatului Iankovici, prin care se normează, că coroana are numai odată dreptul de a respinge candidații puși de congres pentru scaunul patriarhal.

Congresul a primit nemodificat art. XI. al regulamentului amintit, în înțelesul căruia se dechiară, că guvernul n'are drept să denumiască de patriarh pe candidatul minorității congresuale.

Suntem curioși a scii, ce va dice guvernul la toate aceste.

FOIȚA.

DIN TIMPURI VECHI.

(O tradițiune din istoria vechialui Egipt. Ani 1400 înainte de Christos.)

După Dr. Carol Oppel

de

Yff.

I.

Comoara regelui.

Avuția lui Ramessu (Ramses). — Zidariul regelui. — Părintele pe patul morții. — Nesocotința lui Petisi. — Prima încercare. — Muștrări de conștiință. — Perplesitatea regelui. — Bătrânul înțelept. — „Amenhotep acum ajută-mi!” (Urmare.)

— Am și eu o rugare, pe care te-aș ruga să mi-o împlinesci, — grăi Amenhotep, când stăteau cu toții uimiți locului. — Să-ți vină scriitorii și să facă o consemnare esactă a tuturor scumpeturilor, ce le ai aci. Să-i dai un număr fie-cărei mese și să însemni cu băgare de samă, că ce și în care ordine se află pe mesele și în dulapurile aceste. Vorba aceea: ce-i scris e scris.

Regele făcui în tocmăi; s'au numărat toate inelele, s'au măsurat sacii cu praful de aur; toate s'au

consemnat și când îi predară inventariul încheiat gata, el îl luă la sine și se otări, ca să le dovediască îndată a doua zi celor ce se îndoiau.

Înse — toate au fost la loc, așa a treia și a patra zi. Amenhotep zimbea numai și dicea: „E în firea omului, ca să rățaciască”. Dar Ramessu nu rîdea, căci gulerul cel prețios a dispărut și a rămas perdut. Și tocmai pentru aceea regele nici nu se oboia; mergea în fiecare zi de dimineața în tesaurariul său și spera încă și acum, că va putea să cîvingă pe cei ce se îndoiau.

În sfârșit după câteva săptămâni de zile, îi și reuși, căci ear se comisesse un furt foarte fâțis, ceea ce în vederea tuturor s'a și putut constata pe basa inventarelor scrise. Cu triumf căută odată regele în jur; ear Amenhotep se aruncă înaintea picioarelor lui și se rugă de iertare.

— Amenhotep! — grăi Ramessu — tu ai fost, care mi-ai dis, că unde lipsesce posibilitatea, acolo lipsesce și realitatea. Dar eu îți spun: unde este realitate, acolo trebuie să fie și posibilitate. — Ridică-te!

— Ascultă-me, ascultă-me! îi răspunse acela. Tu ai avut dreptate, ai observat mai cu agerime decât mine. Dar iată că ți promit sărbătorește, că voi descoperi pe tâlhariul; vreau să aduc iarăși la cale ceea ce am greșit, voi să ți dau în mâni pe

acel cutezătoriul. — Să vezi; atât e sigur: că tâlhariul n'a putut intra nici prin zid, nici prin copier, nici prin padiment, — el trebuie să fi venit pe ușă. Una din două: tâlhariul e sau unul dintre noi cei ce venim totdeauna cu tine aci, sau că se furișează cineva noaptea cu chie false înăuntru, seducând pe slujbași. Așa dar te rog, să nu ne mai permiți intrarea la toți, când cercetezi comorile tale; unul singur în care te încrezi pe deplin să ți poarte felinariul, și a doua: să sigilezi intrarea. Prin aceasta ai împedat ori-ce furt, și cât pentru descoperirea făptuitorului, — apoi las' pe mine. Eară noi, trebuie să păstrăm cea mai adâncă tăcere.

Ca să fi înstrăinat ceva vr'unul dintre sfetnicii regelui și încă în prezența acestuia, nu era cu putință; căci pe lângă puțina îmbrăcăminte ce o purtau, nu putea nimeni ascunde nimic, ci ar fi fost silit a-și duce lucrurile în mâni în chiar fața regelui. Dar nici n'avea Ramessu nici cel mai mic prepus asupra celor ce-l însoțiau; cu toate aceste totuși primi sfatul lui Amenhotep, deoarece nu scia ce să facă.

— Bine, — dise după un timp oarecare — o să fac întocmai cum ai dis tu, și tu să fii acela, care vei avea a me însoți singur d'aci înainte.

De nou se cercetară toate lucrurile; cele înstrăinate se însemnară în inventariu, regele încuiă ușile și le sigilă cu mâna proprie cu sigilul său re-

Alegerile în Franția.

Firul telegrafic aduce sciri cu totul neașteptate despre mișcările electorale pentru camera francesă.

Aceste sciri preocupă ați mult pressa europeană, care face fel de fel de combinațiuni despre viitorul parlament frances, estindându-se chiar până de a profeti o lovitură de stat, care se aibă de rezultat resturnarea republicei.

Credem deci a ne împlini datorința față de publicul nostru cetitor, dând în cele de mai jos o schiță a situației în Franția.

Partidele în camera francesă sunt împărțite în două mari grupe, în grupa republicanilor și în cea a conservativilor sau monarchiștilor.

Ambe aceste grupe se compun din diferite fracțiuni de partide, cari mai cu samă în grupa republicană sunt foarte pronunțate, așa încât de o fusiune între fracțiunile republicanilor aproape nici nu poate fi vorba. Ferry reprezentantul fracțiunii radicale, nu va putea suferi odată cu capul un ministeriu deși republican dar oportunist sub presiunea lui Clemenceau și viceversa. Stând lucrul astfel, francesii stau ați în fața unor evenimente, cari ar putea să fie de o fatală însemnătate pentru durabilitatea sistemului republican în Franția.

Eată cum.

Camera francesă se compune din 584 membrii, dintre cari monarchiștii aveau în sesiunea trecută numai 90 de voturi, restul de 494 erau republicani, parte oportuniști, parte radicali, socialiști, comunaști și așa mai departe.

Vin alegerile nouă. Deodată și pe neașteptate se schimbă situația. Până în 7 a l. c. s'au efectuat alegerile în 309 cercuri, dintre cari monarchiștii, cari în cazul cel mai bun nu aspirau decât la un crescământ de 50 de voturi, obțin 175 de mandate. Rămân deci pentru fracțiunile republicane 134.

Așa dar rezultatul alegerilor de pân' aci este o majoritate preponderantă pentru monarchiști.

Cu toate aceste cum am amintit și în numărul nostru trecut, republicanii se simt asigurați, și cred că în cercurile restante vor obține, dacă nu totalitatea, dar cel puțin marea majoritate a mandatelor.

În tot cazul francesii stau în fața unei crize ministeriale, care poate să se continue până 'n infinit, dacă fracțiunile republicane nu vor fuziona, ceea-ce înseamnă numai cu greu se va putea.

Monarchiștii la toată întâmplarea vor întruni o terțialitate a voturilor și votând în cameră la un loc cu radicalii, — cari deși republicani, sunt cei mai neîmpăcați contrari ai republicanilor oportuniști, — vor putea trânti ori și când guvernul.

Allain-Targé ministrul de interne al Francei într-o convorbire a sa cu corespondentul unui jurnal, a declarat că alegerile prezente au fost o lecțiune bună pentru republicani, cari poate în urma acestei dojene se vor uni pentru a combate inamicul comun.

Destul atât, că situația este foarte serioasă.

Pressa europeană își explică lucrul astfel. Sporirea elementelor anarchice-socialiste în Franția, cari amenință siguranța averei și a întregii ordine sociale, atinge și umple de groază mai nemijlocit populațiunea rurală, burghezia, clerul și aristocrația Francei. De aceea în cercurile rurale aproape pretutindenea au eșit la alegeri conservativii. În vreme

ce la centre, unde se află în mare număr oficianți de ai statului, industriași și muncitori, conservativii sunt huiduiți și se aleg reprezentanți republicani...

Vom urmări cu viu interes dezvoltarea lucrurilor în Franția; ele pot să fie foarte instructive pentru cei ce urmăresc cu atenție schimbarea acelor curente generale de idei, cari dau direcțiune așa numitului „spirit al timpului.”

Cronica evenimentelor din Balcani.

Reproducem după „Voința Națională” următoarele sciri telegrafice în cestiunea orientală:

6 Octombrie.

Constantinopol. — Conferința ambasadurilor a adoptat un memoriu, care are de scop să previe ori ce conflict între Turcia și Bulgaria.

Petersburg. — Țarul a primit deputațiunea bulgară. El a desaprobat evenimentele întâmplătoare în Rumelia și a declarat, că Bulgaria e datoare Europei întregi, să resoalve cestiunea.

Varna. — Turcia e preocupată acum de necesitatea de a trimite trupe mai cu samă în Macedonia, pentru a întâmpina ori-ce viitoare complicații; se vor trimite cât mai curând 20,000 oameni în acea provincie; s'au dat ordine în același timp ca să sosiască în cea mai mare grabă detașamente de redifi din Smirna, Ismid și de pe coasta Marmarei; s'au trimis de asemenea câte-va trupe și muniții cu drumul de fer dela Adrianopol. Cu toate aceste pregătiri, noul ministru de război a găsit organizarea armatei cât se poate de defectuoasă și de destrăbălată; cu greu s'ar putea face ceva cu puțin bani. Până acum nici un vas din flota pusă sub comanda lui Hobart-pașa n'a fost trimis în Marea-Neagră. Toate transporturile de mare sunt însă gata.

Constantinopol. — Se țin în fie-care și consilii la palat și Poartă; nu s'a hotărât încă nimic pozitiv. Puterile au exprimat din nou simpatiile lor și au desaprobat purtarea Bulgarilor. Se crede, că conferința va ține vr'o două săptămâni. Au sosit 40,000 redifi în capitală; 17,000 au fost îndreptați de Mustafa-Pașa; 6 batalioane de nizami, 1 baterie și 1 regiment de cavalerie au plecat la Kirk-Kilissi în apropiere de Yamboli; 5 batalioane cu baterii, artilerie și 1 regiment cavaleri au plecat la Adrianopol și 3 batalioane cu 1 regiment cavaleri la Satalagea. Turcia dispune deci acum de un număr de trupe îndestulitor pentru a putea întreprinde o acțiune serioasă în ori-ce parte. În curând vor mai primi ajutoare și trupele din Macedonia și Albania; a mai primit ordin să plece la Adrianopol și divizia din Siria.

7 Octombrie.

Constantinopol. — Se ștece în oare-cari cercuri politice, că Turcia nu va consimți să între în negocieri decât după ce Sârbia va înceta cu înarmările.

Viena. — „Corespondența Politică” este autorisată să declare, că sunt lipsite de ori-ce temei scirile răspândite de oare-cari diare, cari ștece că guvernul Austro-Ungar face pregătiri pentru a mobiliza trupe și că înarmează corăbiile de război.

Filipopol. — S'au lipit în oraș placate, prin cari se vestesce locuitorilor, că Sultanul a recunoscut unirea celor două Bulgarii. Se ștece, că Sultanul

a telegrafat direct prințului Alexandru notificându-i, că a admis unirea în principiu.

Varna. — Eată cum stă situația: Germania, Austria, Rusia sunt pentru restabilirea *statului quo ante*, pe când Franția, Englitera, Italia deși nu se opun acestei restabiliri, cred că ar fi prudent să se evite o vârsare de sânge și complicările, ce ar rezulta apoi.

Cercurile militare turcesci cer în gura mare o acțiune energică; atitudinea lor pare a fi una din noile greutăți ale situației. Lumea musulmană e foarte agitată și guvernul e foarte muștrat, chiar în public, lucru care nu se întâmpla mai înainte. Turcii ștece, că vor mai bine să moară luptând, decât să li se impună niște condiții rușinoase.

O scrisoare a dlui I. Bălăceanu.

„L'Indépendance roumaine” în numărul seu de mercuri publică o scrisoare a dlui I. Bălăceanu, fost ministru al României la Paris, în care se ocupă de atitudinea ce România trebuie să ia față cu actualele evenimente din peninsula balcanică. D-sa arată mai întâi, că bulgarii au imitat faptele românilor dela 1859, că va veni o vreme, când Bulgaria și Grecia vor juca întâiul rol în peninsula balcanică și că România și Sârbia vor ajunge în a doua linie; că România ar putea atunci să peardă Dobrogea și prin aceasta gurile Dunărei, și de aceea dl I. Bălăceanu se întreabă:

„Care trebuie să fie atitudinea României în fața unui fapt deplinit, care ar distruge echilibrul actual al forțelor în peninsula balcanică?”

La această întrebare d-sa răspunde:

„Am vădut făcându-se de vr'o dece ani, în această țară, politică rusească, politică austro-germană, politică de fantasmă și chiar politică contra naturei, martore sunt acele țile, în care ne-am vârsat sângele și aurul spre a înființa un nou Stat slav, a cărui trebuință nu se simția câtuș de puțin în România. Oare n'ar fi vreme acum, ca să se facă și puțină politică românească?”

„O politică adevărată națională ar consta în a răspunde la ori-ce modificare a tractatului dela Berlin printr-o cerere formală de rectificare a fruntariei noastre despre Bulgaria. Această fruntarie, astfel cum există acum este o deridere și o umilință; în fața unei mai mari Bulgarii, ea ar deveni un pericol permanent și neresistibil.

„După părerea tuturor bărbaților competenți, pe cari îi cunosc în România și străinătate, singura fruntarie, ce ne-ar permite să trăim în pace cu Bulgaria, păstrând în același timp Dobrogea, ar trebui să urmeze o linie dreaptă, care plecând de la Varna, s'ar opri la Rușciuk. Aceste două localități ar forma cu Silistra cele trei vârfuri ale unui triunghi, în care o armată ar putea să se mîscă și să facă față pericolului, de ori-ce parte ar veni el.

„Cine nu știe, că diplomația are auzul cam tare și că, spre a fi cineva auzit de dânsa, trebuie să vorbiască tare? Deci cererea noastră n'ar avea sorți d'a fi luată în considerațiune, de cât numai dacă am sci s'o susținem cu o armată în stare, la nevoie, să pună mâna pe siguranțele indispensabile. Dacă am fi avut 50,000 oameni în Basarabia în momentul, când se întrunia congresul de la Berlin, imi place a crede, că protestările ce am făcut acolo, ar fi produs niște alte efecte austriace.

gesc. Amenhotep umbla dela aurariu la aurariu, întrebând de niște gulere frumoase și spunând, că voiesce să cumpere. Multe și foarte prețioase i se arătară, înse gulerul furat nu era între ele. Tâlharii au fost destul de șireți, ca să desfacă gulerul și să vîndă mărgelile numai de sine, ear vulturii mici de aur îi daseră pe sub mână la alții mergând chiar și în orașe învecinate cu ele. Cele din noaptea trecută erau încă în mâinile lor.

Amenhotep nu se obosia în cercetările sale; dar totuș ostenelele lui n'au avut nici un rezultat. Tot ce s'a ajuns, era părerea, că tâlharii vor fi împedecați de a mai putea fura. Dar în realitate nici aceasta nu s'a ajuns — căci după câteva săptămâni, când se duse Ramessu cu sfetnicul seu de nou în aurărie, — se opri uimit în loc; sigilele erau ca totdeauna întregi, — și două vase prețioase de porțelan dispăruseră, ear o corfă cu inele de aur era golită de tot.

— Ce e de făcut? Amenhotep ajută-mi acum! — Va să ștece tâlhariul nu întră pe ușă! Doar prin petrele zidului nu poate intra! — Îți dau voie liberă; fă, direge, poruncește ce și cum vrei, lucrul trebuie să iasă la lumina țilei, să mi-l prinzi pe acel pezevenchiu.

Amenhotep nu ștece nici un cuvânt, sta adâncit în gânduri; apoi dădu ordin să se presare năsip în

pe podine, în care să se poată cunoaște ori-ce urmă și să se îndepărteze împreună cu regele sigilând ușile de nou.

În țilele următoare năsipul era neted și neatins; dar în țiuă a decea se vedeau urme de picioare omenești. Ele șerpuiau în sală în dreapta și 'n stânga fără de a veni în apropierea ușei și fără de a se putea cunoaște, că unde se sfîrșesc și unde se încep. Cu toate ostenelele și cercetările nu s'a putut afla, că pe unde a intrat tâlhariul.

Lui Ramessu i se opri mintea 'n loc; dar Amenhotep îi ștece liniștit:

— Aceasta a fost numai proba întâia: a doua încercare va succede poate mai bine. Năsipul ear se netezi, ear el continuă de a cerceta după lucrurile furate și acum ca și până aci.

Dar toate înzadar!

După o lună de țile ear se iviră urme în sală, și ce să vezi: ele erau de deosebite mărimi și forme, semn, că tâlharii au fost doi înși. Și earăș nu vinea nici o urmă în apropierea ușei și earăș nu se putea cunoaște, că pe unde au intrat tâlharii.

— Vezi, ștece Ramessu, — că toate aceste nu au nici un rezultat. Acum o să 'ți spun cum vom putea ajunge la ceva. De ați încolo o să bag în fiecare seară câte dece militari înarmați în sală. Vină, apoi tâlhariul din jos ori din sus, din dreapta ori

din stînga, — aceia trebuie să pună mâna pe el. Vezi să se curețe năsipul de aci.

— Să ierți slugii tale, — îi reflectă Amenhotep, dacă va fi de altă părere. De vei face cum ai ștece, nu trec două țile și orașul întreg va sci secretul, ear tâlharii ar trebui să fie foarte năuci, dacă ar veni earăș, sciind că oamenii ței păzesc în casă.

— Bine, dar trebuie să 'i prindem; trebuie să 'i apucăm la faptă.

— Mai este un mijloc, grăi Amenhotep; și se duse în arsenalul regesc, unde îi pregăti faurul în secret niște curse mari de fer, cari asemenea cursele de vulpi din țiuă de ați, — erau făcute anume ca să se închiță cu forță mare, îndată ce s'ar călca pe ele. După ce 'l jură pe faurul, ca să țină lucrul secret, înțepeni înaintea meselor cu comori cursele cu șiroafe de podine, apoi le deschise pe toate și le acoperi cu niște covoare subțirele.

Ramessu nu mai putea dormi de neliniște. Dar a trebuit să se dedee cu așteptarea, căci tâlharii nu vineau în toată noaptea, și dimineața, când cerceta casa, stăteau toate, comori și curse — neatînse.

(Va urma.)

„Țara, întemeindu-se pe sacrificiile enorme ce i se cer și i se impun de atâta ani, contează pe o armată numeroasă și înzestrată cu un material de rebel de întâia ordine. Aceasta ar fi mai mult ca suficiente spre a face să triumfe dreptul nostru și a ne garanta siguranța pe viitor.

„De sigur că nu ochii închiși privesc asemenea eventualități, dar am adâncă convingere, că nu există alte mijloace spre a îndrepta greșala făcută la 1877. Celor cari au răspunderea, le incumbă mai ales datoria de a șterge chiar și ultimile urme ale acelei greșeli. Dacă curagiul lor nu este la înălțimea acestei sarcini, Coroana se averseze; căci aci este vorba de onoarea acestei domnii.”

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

De pe țărmul Oltului, în Septembrie 1885.

„Lăpădând minciuna, grăiți adevărul, fie-carele cu vecinul seu.”
Efes. 4, 25.

Sunt rare evenimentele de ți pe la noi cești din provincie, căci ducem o viață liniștită, sau mai bine ăis continuativă, așa precum ne-am treăit dela moșii noștri; inse pe lângă toată raritatea lor. ele au început să fie, și astăzi putem înregistra două momente mari în cercul nostru aici, unde soarele își ia remas bun dela țara Oltului.

Aceste momente sunt 1) în 7—19 Septembrie a. c. s'a ales în cercul nostru un medic român doctor, tiner de bună speranță în persoana dlui Sofron Comșa; iar al 2) că în ăilele din urmă s'a scris concurs pentru ocuparea postului de protopresbiter în cercul nostru.

Momentul prim fiind-că deja îl avem, îl trecem de astă-dată pe lângă notificarea, că se arată a umplea așteptarea întregului cerc, ear la momentul al 2) ne vom opri și vom ăice mai multe, fiind-că acesta ne este scopul.

Ca să putem veni la vorbă față de acest moment, trebuie să atingem deși numai ca prin vânt împrejurarea, că acest cerc, ca toate alte cercuri administrate în trecut, nu și-a putut lua avântul cătră nisuițe mai mari și mai impunătoare condițiilor în ceea ce atinge crescerea poporului și ridicarea lui la un grad de înaintare în economiă, în cultură și în civilizațiune, de unde se pare, că țeara Oltului în aceste părți a fost eschisă cu totul de lumea cea mare, pare că natura i-ar fi denegat toate acestea izolând-o.

Cu toate acestea, totuș se vede un ce caracteristic în poporul nostru de pe aici, și aceasta este religiozitatea. Ea ca basa moralului a susănut pe popor tare în credință și datinile sale, și astăzi el este aplecat la ori-ce lucru, dela care ar condiționa crescerea lui, numai conducători de inimă, de rezoluțiune firmă să aibă, cari să tragă cătră binele și fericirea lui.

Lucru constatat este, că pe popor nu l poți convinge numai cu fapte, ceea ce se esplică în limba lui cu proverbiul că: românul atunci crede, atunci se convinge, când îl arde la degete, când vede că nu e în cătrău, — trebuie să fie așa, și nu altcum. Aceasta au putut-o practisa toți aceia, cari au avut de a face cu poporul. De aci urmează dar, că problema cea mai grea este: crescerea, cultivarea poporului la carea sunt chemați în prima linie aceia, cari au de a face cu el nemijlocit ăi de ăi și cari trăiesc între el, cu și dela el; și aceștia sunt preoții și învățătorii.

Inteligența noastră s'a datat a pune puțin preț pe acești oameni și a-i privi foarte din depărtare deși ei *de facto* sunt cei mai puternici factori ai promovării sorții lui.

Aceste recunoscute, nu vom esagera în dorința noastră de a căpăta un protopop harnic și zelos carele cu abnegațiunea proprie să lucre ăi și noapte la ridicarea stărei culturale a poporului român din țeara Oltului. Și aceasta ar fi cu atât mai tare de așteptat, căci aici — poate ca nicăiri airea — lucru mult așteaptă pre acel bărbat, carele să ridice nu numai cercul, dar chiar Avrigul, ca centru la o culme oarecare, căci începutul este deja făcut cu școala capitală, carea în scurt timp are să devină centrul tuturor comunelor din jur.

Să venim acum la cestiunea alegerii de prot. încă înainte de a se publica concursul, unii aspiranți la postul de protopresbiter au început deja a cutreera comunele și a umbla prin parochiile tractuali, adunând membrii sinodului ppresbiteral prin case private și..., esplicându-le statul organic după placul lor; — sërmană lege —!

Nu vom atinge nisuițele nimărui în asta cestiune, tot ce voim a aminti sunt cuvintele Evangeliștului: „tot cela ce nu intră pe ușă în staulul oilor, fur este” —! adecă să bage bine seamă aspiranții noștri, ca să umble cu dreptate și să nu cerce a seduce și amăgi poporul cu mijloace stângace. Ca-

lea adevărată este cunoscută că „fiesce carele după meritele sale se va preamări.”

Aceste premise, — noi declarăm din capul locului și în fața tuturor, că nu voim a face cestiune de persoane, ba nici nu putem încă sci sigur, cari vor fi concurenți la acest post.

Făț cu cauza aceasta atât de însemnată, ne vom ținea înse de datorință sântă a procede cu toată conscientăsiitatea, și la alegere ne vom concentra în jurul unei astfel de persoane, carea să scie și să voiască a conduce lucrurile, — fie în ori-ce cestiune va obveni — așa, ca să ne ducă la rezultatul atât de dorit, la ridicarea statului preoțesc și didactic la o treaptă mai sublimă, — și mai presus de toate la promovarea stărei culturale a poporului, căci aceste toate condiționează una dela alta, apoi sciut este că dela un conducător bun atărnă foarte mult rezultatul ori-cărui lucru, și credem că și măritul consistoriu va consimți în acest punct cu noi, și va avea în vedere cestiunea noastră precum a avut-o până acum, în timpul vėduviei acestui protopresbiterat.

Procedend din aceste vederi, sperăm că măritul consistoriu va îngriji de noi ca un părinte, și după alegere va întări pe acel individ, în care își poate pune încrederea, că va satisface așteptărilor atinse mai sus.

Dee Dăeu, ca să ne înșelăm în speranța noastră.
Un alegătoriu.

Raportul comitetului

„Reuniunii femeilor române din Abrud, Abrudsat și giur.”

II.

Onorata adunare se va convinge mai departe din cele ce urmează, că avendune odată statutele noastre, acest comitet n'a întrelesat nici un mijloc, pre care 'l-ar fi creăut de bun, neintrebuiătat spre a înmulți fondul reuniunii noastre. Și, ca onorata adunare să aibă o idee despre progresarea noastră materială, ne luăm libertatea, a schița în mod chronologic toate venitele reuniunii noastre, dela început până astăzi, cari au fost precum urmează:

1. Până la prima întrunire a femeilor întâmplată la 14/26 Decembre 1880.

a) Dela femeile române din Abrud sat spre scopul înființării unei școale	100.—
b) Dela tineretul din Abrud tot spre acest scop, ca venit curat rezultat dela două reprezentațiuni teatrale au incurs	105 60
c) Cu ocașiunea primei întruniri dela 18 membre fundatoare à 10 fl.	180.—
d) Tot cu aceea ocașiune dela membrii ordinari și ajutători	42.—
O sumă deci de fl.	427.60

2. Dela 1 Ianuarie 1881, până la prima adunare constituantă, carea a fost la 7 Mai 1882 au incurs:

a) Dela 2 membre fundatoare	60.—
b) Interese după capitale elocate la privați	90.—
c) Dela balul reuniunii	210.46
d) Dela fodina minieră „Concordia”, piatră după un băieș 260 fl. și dividende 215 fl. 20	475.30
e) Prin dl Alesandru Filip advocat dela institutul de credit „Albina”	50.—
f) După suma de 45 fl. resultați încă la 1870, dela un bal al societății de lectură română din Abrud, în scopul înființării unei școale de fete, care sumă s'a fost dat dlui Alesandru Danciu propr. și director de băi din Bucium spre fructificare, au incurs	200.—
suma înratelor	1085.66
suma eșitelor	27.14

Venitul curat dela 1 Ianuarie 1881 până la 7 Mai 1882 au fost deci de fl. 1058.62

Doamna Ecaterina Gall mare proprietăreasă s'a făcut membră fund.toare cu 50 fl.

3. Venitele reuniunii noastre dela 7 Mai 1882 până la 8/20 Septembrie 1883 au fost:

a) Dela 7 membrii fundatori	70.—
b) Dela 7 membrii ordinari și ajutători	43.—
c) Interese după capitale elocate la privați	161.—
d) Dela maiatul reuniunii din 1882	114.51
e) Dela maiatul reuniunii din 1883	245.60
f) Dela fodina minieră „Concordia” piatră după un băieș 597 fl. 51 cr., dividende 128 fl.	725.51
g) Dela fodina minieră „Șuluț”	7.—
h) Prin Ilustritatea Sa dl Elia Măcelariu cons. guv. în pens. sub numirea de fundațiunea „Sabina Tobias” după un capital de 20 ₰ elocat de cătră aceasta la 1873, la in titutul „Albina” spre fructificare, în scopul înființării unei școale aici, au incurs	185.18.
suma înratelor	1551.80
suma eșitelor	42. 07

Venitul curat dela 7 Mai 1882 până la 8/20 Septembrie 1883 au fost fl. 1509.73.

4. Dela 8/20 Septembrie 1883, până la 8/20 Septembrie 1884 au incurs:

a) Dela 13 membrii fundatori	130.—
b) Dela 13 membrii ord. și ajutători	69.—
c) Interese după capitale elocate la privați	78.—
d) Dela maiatul reuniunii din 1884	144.92
e) Cu ocașiunea sortituri obiectelor	408.47
f) Dela fodina minieră „Concordia”	321.—
piatră după un băieș s'au vëndut	5.—
g) Dela fodina minieră „Șuluț”	100.—
h) Institutul „Albina” au dăruit reuniunii	
i) Colectă făcută în favorul reuniunii prin dna Anastasia Popescu protopopeasă în Făgăraș	7.—
l) Domnul Ioan Popa red. în Sibiu au făcut un don de	14.03

suma înratelor 1277.42

suma eșitelor 119.08

Venitul curat dela 8/20 Septembrie 1883

până la 8/20 Septembrie 1884 e de fl. 1159.34.

5. Ear în perioada dela 8/20 Septembrie

1884 până la data de față au fost:

a) Dela membrii ordinari și ajutători	46.—
b) Interese după capitale elocate la privați	95.—
c) Dela balul reuniunii	113.87.
d) Dela maiatul reuniunii	69.40.
e) Dela fodina minieră „Concordia” piatră după un băieș s'au vëndut cu	308.—
f) Dela fodina „Armonia”	100.—
g) Dela fodina „Rodu”	56.—
suma înratelor	788.27
suma eșitelor	149.05

Venitul curat dela 8/20 Septembrie 1884 până

în prezente.. . . . fl. 639.22

6. Interesele după capitalul elocat la institutul „Albina” spre fructificare special la fie-care libel sunt:

a) Libelul reuniunii femeilor române cu Nr. 2624	169.27.
b) Libelul reuniunii femeilor române „Fodina Concordia” cu Nr. 2848	163.10.
c) Libelul fundațiunei „Sabina Tobias” cu Nr. 77	31.10
(Va urma.)	

Conspectul operațiunilor institutului de credit și de economii „Albina” în luna Septembrie 1885.

Intrate.	a.	or.
Numerariu din 31 August 1885	24,073.95	
Depuneri	114,180.67	
Cambii rescumpărate	331,312.32	
împrumuturi hipotecare și alte împrumuturi	35,524.40	
Interese și proviziuni	15,860.61	
La fondul de pensiune	45.75	
Monetă vëndută	13,226.57	
Effecte	1,996.50	
Conturi curente	77,502.44	
Diverse	523.53	
Suma fl. 614,246.74		
Eșite.	a.	or.
Depuneri	68,656.97	
Cambii escomptate	349,742.46	
Împrumuturi hipotecare și alte împrumuturi	47,378.30	
Interese pentru depuneri	251.32	
Contribuțiuni și competențe	6.93.	
Salarie și spese	1,968.62	
Monetă cumpărată	24,967.73	
Conturi curente	68,553.82	
Diverse	557.15	
Numerariu cu 30 Septembrie 1885	52,163.44	
Suma fl. 614,246.74		

Sibiu, 30 Septembrie, 1885.

I. G. Ioan,
director executiv.

Ioșif Lissai,
comptabil.

Varietăți.

* (Hymen.) Dl Șerban Cioran, teolog absolut și paroch ales în comuna Rășinari, își va serba cununia cu d-șoara Maria Mitrea mâne Duminecă în biserica „Săntei Treimi” din Rășinari.

* (Concurs.) Devenind vacante patru ajutoare de câte 50 fl. v. a., menite pentru învățării români aplicați la meseriile de postovar, pălărier, curelar, perier, compactor (legător de cărți), cordonar, lăcătar, faur și mașinist, se publică prin aceasta concurs, până la 1 Novem-bre st. v. a. c.

Concurenții la aceste ajutoare au a-și trimite petițiunile lor provădute: a) cu atestat de botez, care să constateze, că sunt români și că au implinit etatea de 12 ani; b) cu atestat de școală, care să constate, că știu scrie și ceti; c) cu contractul încheiat cu măestrul, la care se află și din care să constateze, că se află la meserie în Brașov spre a fi supraveghiați; d) cu atestat de bună purtare dela măestru, comitetului subscris.

Brașov, în 23 Septembrie 1885.

Comitetul asociațiunei pentru spriginirea învățăcelor și șodalilor români meseriași.

Bartolomei Baiulescu,
președinte.

Ioan Bozocanu,
secretar.

Nr. 137.

[1166] 1—3

CONCURS.

Devenind vacante mai jos speci-
catele stațiuni învățătorești din ppresbi-
teratul gr. or. al Ungurașului; în
înțelesul §. 76 din normativul școlariu
punct 4 și 5, prin aceasta spre în-
tregirea acestora se escrie concurs cu
termin de 15 zile dela prima pu-
blicare.

1. Balan, cu salariu anual de
300 fl. v. a., locuință în edificiul scoa-
lei și grădina în cuant de un juger,
la care se recere pedagog absolut cu
clase gimnasiale și perfect și în limba
maghiară.

2. Galpuia cu salariu de 100 fl.
v. a., 50 vici de cucuruz cu grăunțe,
2 orgii de lemne, grădina din jurul
scoalei și locuință în edificiul scoalei;
toate aceste aduc venitul de 181 fl. v. a.

3. Tamașa, cu salariu de 150 fl.
și cuartir în edificiul scoalei.

4. S.-Maria, cu salariul de
90 fl. v. a., 50 vici cucuruz sfărmat,
cuartir în edificiul scoalei, toate ace-
ste computate în bani aduc venitul
de 150 fl. v. a.

5. Hida, cu salariu de 100 fl.
v. a. în bani și bucate.

6. Cubleșul-român, cu sa-
lariu de 100 fl. în bani și bucate.

Reflectanții au de a-și înainta
concursurile instruite în regulă până la
terminul citat la adresa subsemnatu-
lui cu posta ultimă Hidalmás.

Füzes-Sân-petru, 6 August 1885.
În conțelegere cu comitetele parochi-
ali respectivi.

Petru Roșca,
protopresbiter.

Nr. 296.

[1167] 1—3

CONCURS.

Pentru stațiunea învățătorească va-
cantă dela școala confesională din co-
muna Mada, ppresbiteratul Geoagiului
II-lea se escrie concurs cu termin de
15 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt următoarele:

În bani gata 160 fl. v. a., victu-
ale în valoare de 48 fl. v. a., cuartir
și lemne suficiente, din cari este a se
încălzi și odaia scoalei.

Doritorii de a competi la acest
post, sunt poștiți a-și trimite suplicele
instruite în înțelesul legilor școlare la
acest oficiu protopresbiteral până la
terminul mai sus indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-
tului Geoagiului II-lea.

Săcăreș, 20 Septembrie 1885.

Sabin Piso,
protopresb.

Nr. 596.

[1165] 1—3

EDICT.

Ioan Ticușan din Codlea de
religiunea gr. or., carele mai bine de
5 ani de zile a părăsit cu necredință
pe legiuita sa soție Ana N. Părvu
din Codlea, fără a se sci locul ubica-
țiunei lui, — se citează prin acea-
sta, ca în termen de 3 luni de zile
dela prima publicare a acestui edict,
se se prezenteze înaintea subscrisului
oficiu protopresbiteral; căci la din
contra, procesul divorțial încaminat
de soția sa, se va pertracta și în ab-
sența sa.

Oficiul protopresbiteral al Branului.

Zernesci, în 29 August 1885.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 656.

[1168] 1—3

Publicațiune.

Conform §. 124 din regulamen-
tul pentru procedura judecătorească
în cauze matrimoniale, se aduce la cu-
noscință publică, că Paraschiva năș.
Ioaneș Milea gr. or. din Sălisce, prin
sentința Preav. consistoriu dto 24 Sep-
tembre a. c. Nr. 2999. B. s'au despăr-
țit total de bărbatul ei Ioan Stirecin
Morariu, gr. or. tot din Sălisce.

Sălisce, 27 Septembrie 1885.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Nr. 657.

[1169] 1—3

Publicațiune.

În sensul §. 124 din procedura
judecătorească în cauze matrimoniale
se aduce la cunoscință publică, că Ma-
ria năș. Dumitru Popa gr. or. din Să-
lisce, prin sentința Preav. consistoriu
dto 24 Septembrie a. c. Nr. 3036 B.
s'a despărțit de bărbatul ei Oprea
Mărtin gr. or. tot din Sălisce.

Sălisce, 27 Septembrie 1885.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Nr. 1866 pret.

[1170] 1—3

Publicațiune.

Dreptul de crișmărit în comuna
Mag din acest cerc pretorial se va
esarēnda pre timpul din **13 Ianu-
ariu 1886 până inclusive 12
Ianuarie 1888** prin licitațiune
publică, care se va ținea în cancelaria
comunală din Mag în ziua de 25 Oc-
tobre a. c. după amiaza la 2 oare.

Doritorii de a licita au să depună
un vadiu de 10% din prețul strigărei
de 400 fl. per an.

Condițiunile detaiate se pot lua
la cunoscință la subscrisul și la pri-
măria din Mag.

Sălisce, în 8 Octombrie 1885.

Pretorele cercului.

Turnătoriă de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru fa-
cerea de clopote nouă, pen-
tru turnarea din nou a clopotelor sparte
de toată mărimea, precum și pentru con-
struirea a mai multor clopote în acord har-
monic, oferind garanția pe mai mulți ani.
Montate cu chivere (coarne) de lemn, fer-
turnat și bătut; astfelu construite, că după
ce sunt usate pe o parte se poată fi înver-
tite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin
ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung,
mai puternic și mai adânc, ca cele de si-
stemul vechiu; un astfelu de clopot în gre-
utate de 300 punți egalează pe unul de
400 punți.

Recomand mai departe scaune din fer-
bătut pentru clopote, solide și frumoase,
clopote pentru orologiu sau discuri pentru
orologe și toace din metal, precum
și toate celelalte articole de alamă și metal
aparținătoare de această categorică, cu prefu-
rile cele mai moderate. Se construiesc clopote
și pre lângă plătire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum
și stropitoare de mână se află totdeauna
per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se
efectuează solid și cu punctualitate, se re-
comandă [1038] 5

Antonie Novotny.

Timișoara, Fabrică.

Subscrisul am onoare a me
recomanda onoratului p. t. public
român cu legarea de cărți broșure,
protocoale etc., prompt și solid cu
cele mai moderate prețuri.

Sibiiu, 4 Septembrie, 1885.

Ioan Cristea,

compactor.

Strada Gușteriții Nr. 17.

[1126] 3—3

Mijloc grabnic și sigur

pentru boale de stomach și consecințele lor.

Conservarea sănătății

se bazează numai pe conservarea și promoțiunea unei digestiuni bune, căci aceasta este condiția
fundamentală a sănătății și a bunei stări corporale și spirituale. Cel mai bun medicament de
casă pentru regularea mistuirei spre a obține o compoziție de sânge adevărat, pentru depărtarea
părților sângelui stricat și rău, este mult cunoscutul și plăcutul

Balsamul de viață al Drului Rosa.

Acesta, e preparat din plantele cele mai bune și mai vindecătoare, este probat ca foarte
escelente la toate boalele digestive, adică la lipsă de apetit, răgăială cu acrimă, flatuosități, vărsături,
dureri de stomach, cărcei de stomach și prea îngreunarea lui cu bucate, flegmă, hemoroide, boale femești,
ipohondrie, melancolie (în urma conturbațiunei digestive); acesta improspătează întreaga activitate a
mistuirei, produce sânge curat și sănătos și redă corpului bolnav puterea și sănătatea de mai înainte.
În urma acestei însușiri escelente, acesta a devenit un medicament de casă sigur și probat popular,
dobândind o întindere universală.

1 sticlă 50 cruceri, o sticlă dublă 1 fl. v. a.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție. Balsamul la cereri francate se trimite în
toate direcțiile pentru plata prin mandate postale.

Dlui Fragner, Praga!

Cred că e datorita mea a ve înștiința că de doi ani întrebunțez preparatul d-voastre, bal-
samul de viață al D-ului Rosa, care în călătoriile mele, în diferite clime, are o înfăință bine-
făcătoare. Ve rog deci a-mi trimite patru sticle mari la Semlin. Proxima mea călătorie va fi
la Vidin, Giurgiu și Galați, unde balsamul Dr. Rosa 'mi e indispensabil.

8 Maiu 1878.

Cu profund respect **Toma Turinaz,**
Conducător la societatea navigațiunei pe Dunăre, la Semlin.

În original se află: Balsamul de viață al Drului Rosa în principalul depot al fabricantului
B. Fragner,

apotecă „la Vulturul negru,” în Praga, cornul dela Spornergasse 205—3 și în depozitele mai jos însemnate:
Sibiiu: Karl Müller, apotecar, W. F. Morscher, apotecar; — Cluș: Iohann Wolff,
apotecar, Nicolau Székely, apotecar, Adolf Valentini, apotecar; — Brașov: Eduard Kugler,
apotecar; — Torda: Gabriel Wolff & Sohn, apotecar.

Toate apotecile din Austria, și cele mai multe prăvălii cu materiale au în depozit acest balsam de viață.

Tot acolo se află:

Alifia de casă universală din Praga.

Mijloc sigur și probat pentru vindecarea tuturor inflamațiilor, rănilor și umflăturilor.
Aceasta se întrebunțează cu succes sigur la inflamația, oprirea lăptelui și împietrirea piep-
tului femeilor la înfărcarea copiilor; la abscese, umflături sangulare, beșicute purioase, la umflătu-
rile unghiilor, la așa numitul vierme la deget, la petrificațiuni, umflături de ghinduri, la perios, la
umflături reumatice, inflamații cronice la gleznele picioarelor, la scinteli, la asudarea picioarelor și
ochiuri (bătătură), la mâni crepate, la umflături provenite din împunsătura insectelor, la răni puru-
ioase, rac, aprinderea periosului etc.

Toate inflamațiunile, petrificațiunile și umflăturile se vindecă în timpul cel mai scurt; dacă
rana are deja materie în timp scurt se vindecă după ce s'a tras toată aceea materie.

O doză mică 25 cr., una mare 35 cr.

Balsam de auz.

Cunoscut ca mijlocul cel mai nimerit și mai eficace pentru vindecarea auzului greu și do-
bândirea auzului pierdut de tot.

O sticlă 1 fl. v. a.

[1000] 5—15

Nr. 462.

[1164] 3—3

EDICT.

Maria Georgiu Oana din Păreș
protopresbiteratul Făgărașului, care de
6 ani trecuți a părăsit pre legiuitul
ei bărbat David Oana din Păreș și
a pribegit în lume fără a se sci ubi-
cațiunea ei, se citează a se presenta
subsemnatului oficiu protopresbiteral
în termen de trei luni de zile dela pu-
blicarea acestui edict, căci la din con-
tra procesul divorțial intentat de băr-
batul ei, se va pertracta și decide și
în absența ei.

Făgăraș, în 19 Septembrie 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al
tractului Făgărașului ca for matrimo-
nial de I. instanță.

Iuliu Dan,
adm. prot.

Infallibil.

Retrimitem banii primiți tutu-
ror acelora, cari nu va avē efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpățina
goală (pleșugie) la căderea părului,
formarea petelor și la încăruntire.

După întrebunțare mai deasă ga-
rautăm succesul. Expediția în sticle
originale cu fl. 1.50, la sticle de
probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu
succesul cel mai strălucit la slăbi-
ciunea memoriei și la durere de
cap.

Depositor principal în Transilvania:
penru Sibiiu: numai la băcănia F. A.
Reissenberger. Bistrița: Fried. D.
Herberth, farmacist. Cluș: Nicolau
Soeky, farmacist. Feldioara: Wilhelm
Schneider, farmacist. Aiud: Iosef
Oberth, farmacist. Praid: A. Weber,
farmacist. Székely - Keresztur Fr. Ios.
Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébē“ alifie orientale
se țea din care se nasce frăgeție, forme
frumoase și albe la trup, depărtează
petele de piele și de vârsat. — Prețul
85 cr. [713] 47

„Bonquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmau pentru damele ele-
gante. Dintre toate parfumurile cel mai
bun Pentru forma cea de tot frumoasă
se poate întrebunța și ca prezente.
Prețul fl. 1.50.

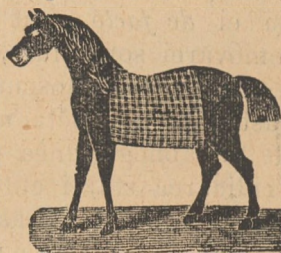
Nu este înșelătorie.

Cătră on. cetitori ai „Tel. Rom.“

În urma relațiunilor rele de esport
cătră Orient și Rusia, sunt silit a vinde
cu ori-ce preț magazinul meu preste
măsură bogat în

Învăitoare pentru cai,

cari au 185 cm.
în lungime și 115
în lățime; aceste
învăitoare sunt
țesute dintr'o ma-
terie foarte trai-
nică, deasă și din-
tr'o lână fină și
moale, de aceea

ele s'acomodate chiar și pentru cuverte
de pat și covoare de scaldă.

Prețul unei bucăți 1 fl. 55 cr.

Covoare pentru birje,

de culoare gălbini, cu chindisături roșii
și negre, lungi de 180 cm. și late de
115, a fl. 2.50, până nu se va găta
provisiunea. Acele cari nu-i convin
primitoriului se reprimesc. Epistolele
sunt a se adresa la:

Orient-Export-Bureau, 1. D. Wien, Favoriten.

Atestat: Ve rog să binevoiți a-mi
trimite într'o ladă 27 din covoarele
DV., cu cari sunt foarte mulțumit. Ele
sunt într'adevăr frumoase și au plăcut
pretutindenea. I. Romanowsky, stați-
unea de tren: Kotangya. [1171] 1